

Nieuwsbrief Kroatië 2018 (1)

Stichting Vrienden Speciale Kinderhulp

Beste allemaal,

Ons 21^e kamp staat weer voor de deur dus gingen Ton en Tineke afgelopen week weer richting Kroatië om het een en ander voor te gaan bereiden.

Voordat we op reis gingen waren de eerste afspraken al gemaakt. Het is altijd grappig om te zien dat we op vakantie een agenda nodig hebben want ja, voor ons is deze reis toch ook altijd een klein beetje vakantie – wat wel betekent dat we bij veel mensen op visite gaan.

Op 30 april waren de gesprekken met de ouders en de kinderen. Verrassend was dit keer de grote opkomst van de ouders. Meestal hebben we of alleen een vader of een moeder maar dit keer waren veel ouders ook samen aanwezig. Waarschijnlijk vanwege het gunstige tijdstip om 5 uur 's middags.

Het was fijn dat we onze nieuwe jonge leiding mee hebben kunnen nemen naar het gesprek met de ouders. Het is altijd fijn als ouders zien aan wie ze hun kinderen gaan toevertrouwen.

Aan het begin van ons praatje laten we altijd een PowerPoint presentatie zien van wat er gedurende de drie weken vakantie ongeveer gaat gebeuren. We tonen ze het kampverblijf, de slaapzalen, de speelvelden rondom het kamp, hoe de keuken er uit ziet en de omgeving van het kamp. We laten ze ook vaak een aantal uitstapjes zien zoals het zwembad, de kaarsenmakerij, het Noordzee strand en een aantal activiteiten op het kamp.

We proberen ook uit te leggen aan de hand van deze presentatie dat we zorg moeten dragen voor een schone leefomgeving en dat we van ze verwachten dat ze hier ook aan mee werken. We willen graag dat de bus schoon blijft, dus afval in de afvalbak voorin de bus en ook op het kamp geen papiertjes en rommel op de grond en geen eten en drinken op de slaapzalen.

Alle kinderen doen corvee. Uiteraard worden ze geholpen door de leiding.

We leggen uit dat we proberen één grote familie te zijn en dat we allemaal een beetje vakantie hebben dus dat we het met zijn allen moeten doen. Wat leuk is dat bijna alle kinderen aanwezig waren dus we hebben dit keer geprobeerd om alvast een groepsfoto te maken.

De kinderen van de school in Mirkovci zijn klaar om naar Nederland te komen, alleen de Stichting is nog niet klaar. Er is nog een **gat van 5.000 euro** dat overbrugd moet worden en we zijn daarom nog steeds op zoek naar nieuwe sponsors en donateurs.

Als u iemand weet, laat het ons s.v.p. weten. Ook proberen we sponsors te krijgen uit Kroatië zelf alhoewel dat erg moeilijk is. Veel bedrijven hebben het zelf al moeilijk genoeg om het hoofd boven water te houden en ook veel bedrijven zijn verkocht aan het buitenland.

De bus is dit jaar een stuk duurder geworden dan afgelopen jaren maar dat was een keer te verwachten. Ook hier een nieuwe manager met andere gedachten dus opnieuw onderhandelen. Onze baka Amalija zei zo net nog tegen ons: 'Zeg tegen de sponsors dat de bus puno puno puno skupo is geworden' (veel, veel veel duurder) dus bij deze geven wij dit door.

Gedurende de weinige vrije tijd dat we in ons huisje zijn, proberen we onze tijd in te vullen met het zoeken naar nieuwe sponsors en het vertalen van de brief naar de Kroatische sponsors. U weet het; we geven het niet op.

Ook onze stichting krijgt te maken met de nieuwe wet op de privacy en we hebben de website hier al op aan moeten passen. Maar ook wat betreft de foto's hebben alle ouders een verklaring moeten ondertekenen dat ze akkoord gaan met de foto's in onze nieuwsbrieven, website en facebookpagina's. Zo is er ieder jaar weer iets nieuws waar we rekening mee moeten houden.

We hebben deze week dus afspraken gemaakt met de busmaatschappij en is er overleg geweest met de leerkrachten van de school.

Omdat we dit jaar vier nieuwe jonge vrijwilligers hebben moest ook daar een gesprek mee gevoerd worden. Valeria en Sunsica zijn twee jonge vrijwilligers die meekomen maar die ook als kind in ons kamp zijn geweest. Zij nemen beiden een vriendin mee, Beatrice en Ivana, en met hen moest ook een gesprek komen. Beatrice had voor de zekerheid ook haar moeder meegenomen, en daar zijn we altijd blij mee. Het zijn meiden van 18 jaar, zij zijn behoorlijk zelfstandig maar als bestuur vinden we het toch fijn als ouders weten waar hun kind naar toe gaat. Nederland ligt niet echt naast de deur en wij noteren ook altijd de adressen en telefoonnummers van hun ouders zodat er in geval van nood altijd contact opgenomen kan worden.

Verder hebben we de laatste dagen contact gehad met veel kinderen van de afgelopen 20 jaar en dat was heel leuk. We plaatsen op facebook oproepen waar we op een bepaalde dag en een bepaald uur zijn en vragen dan om kinderen die inmiddels vaak ook al volwassen zijn om langs te komen. Velen geven hier gehoor aan en dat is zo leuk. Hieronder een kleine greep van de foto's die we gemaakt hebben.

Het is heel leuk om te zien dat kleine kinderen groot worden. We hadden gisteren een moeder bij ons die inmiddels zelf al drie kinderen had in de leeftijd van 8, 7 en 6 jaar en een jonge vader met zijn dochtertje van 7. Inmiddels is vader politieagent bij de grens. En we hebben nog lang niet van iedereen foto's gemaakt. Dat de kinderen hun vakantie niet vergeten zijn dat is een vaststaand feit. Heeft het ze goed gedaan? Bij navraag zeker. Even er tussen uit, weten dat er iemand is die om je geeft en een vakantie die ze nooit meer zullen vergeten.

Trots zijn de mensen ook op hun producten. Een van de leerkrachten ging voor ons kaas halen op de markt. We hebben deze week nog iets te vieren dus dan moet je wel iets lekkers hebben. Wij wilden wat kaas meenemen naar huis. Toen de juffrouw vertelde dat de kaas voor mensen was uit Nederland was ze zo ontzettend blij. Er moesten foto's gemaakt worden en haar kaas ging helemaal naar het buitenland. De producten die ze zelf maken zijn dan ook ontzettend goed. Jammer dat er zo weinig geïmporteerd wordt naar landen zoals Nederland. Ze hebben ontzettend goede wijnen, kaas, vlees, jam, limonade, noem maar op. Natuurlijke producten. Wij nemen onze kaas, honing en limonade zeker weer mee, al is dat wel op beperkte schaal.

Dit is het weer even voor deze keer met deze nieuwsbrief.
Wij hopen dat u weer veel leesplezier hebt gehad met deze nieuwsbrief.
Eind volgende week hopen we weer iets te sturen.

Tot ziens en met een vriendelijke groet,
Stichting Vrienden Speciale Kinderhulp,

Ton en Tineke

